

Protokoll, hållet vid särskilt sammanträde under lagtima vintertinget med Sunne tingslag å läns cellfängelset i Östersund den 19 April 1893.

Närvarande: undertecknad, Brottmålsdomare i Jemtlands län, såsom ordförande samt såsom ledamöter följande, nemligen:

Häradsdomaren	Per Andersson i Gärde
Nämndemannen	Olof Larsson i Högern,
”	Per Olofsson i Hackås,
”	Jonas Olofsson i Åkeräng,
”	Jonas Persson i Bräcke
”	Johan Hansson i Mellbyn
och ”	Per Olof Jonsson i Månsåsen.

S.D. I skrifvelse, som den 17 innevarande månad kommit undertecknad tillhanda, hade domhafvanden i Jemtlands vestra domsaga Herr Häradshöfvdingen och Riddaren Sten Beck af skäl, som funnes anförda i en till Kungl Majts och Rikets Svea Hofrätt aflåten, i bestyrkt afskrift skrifvelsen bifogad anmälan, till undertecknad öfverlemnad att här nedan omförmälda rannsaking handlägga.

§1
Remiss ang

S.D. Sedan denna HRt (*häradsrätten*) vid under den 12 innevarande månad förehafd rannsaking med för fosterfördrivning häktade Emma Christina Landberg från Östersund uppskjutit den fortsatta rannsakingen med henne till denna dag, så företogs nu densamma å nya, dervid i närvaro af Länsmannen E Ångman såsom Åklagare den tilltalade af fängelsebetjeningen inför HRt framträder.

§2
Rannsaking med Emma
Christina Landberg från
Östersund; häktad

Sedan HRt beslutit, att med hänsyn till målets beskaffenhet rannsakingen skulle hållas inom slutna dörrar samt protokollet från föregående rannsaking tillfälle blifvit uppläst och af vederbörande lemnats utan anmärkning, anhöll Åklagaren om vittnesförhör med för sådant ändamål till denna dag inkallade barnmorskan Maria Ekholm i Östersund och sömmerskan Sofia Lindberg å Frösön, hvilka vid upprop jemväl företrädde samt, enär jäf mot dem hvarken anfördes eller kunde vid efterfrågan utrönas, fingo aflägga vittneseden, erindrades om dess vikt och medförande förbindelse samt hördes hvar för sig, dervid de berättade:

1. Maria Ekholm: att vittnet, som måndagen den 6 sistlidna Mars månad och följande dagar besökt tilltalade Land-

1893 den 19 April

berg i hennes bostad här i staden, dervid tillsport Landberg om hennes hafvandeskap och att Landberg då för vittnet omtalat, att hon intagit fosfor; att Landbergs uppgifter rörande tiden för hafvandeskapet varit sväfvande; att vittnet den 10 berörda Mars anmodats vara Landberg behjälplig vid förlösningen och att hon sedermera vårdat barnet, tills detsamma afled; att fostret som var mycket magert och klent, kunnat vara högst 8 månader gammalt räknadt från aflelsen; att Landbergs hud särskildt å bröstet varit gulaktig, samt att barnet som endast med största svårighet kunde intaga föda, synbarligen aftynade dag efter dag och att vittnet redan vid dess födsel varit öfvertygad, att det varit så ofullgånget, att det icke kunnat blifva länge vid lif; och

2 Sofia Lindberg: att tilltalade Landberg i November månad nästlidna år för vittnet omtalat, att hon voro hafvande, men att Landberg varken vid detta tillfälle eller sedermera förrän söndagen den 5 Mars detta år för vittnet yppat, att hon intagit fosfor; att Landberg vid något tillfälle i sistlidna Januari till vittnet yttrat, att hon vid besök i Östersund tänkte skaffa "något godt åt sig", hvarmed vittnet trodde, att hon afsåg något fosterfördrifvande medel, samt att Landberg någon dag derefter från staden medförde 2 buntar fosfor; att sedan Landberg på vittnets fråga, hvartill hon ämnade använda fosfortändstickorna, yttrat, att hon ville "stöka till något godt åt sig, vittnet afböjt detta och uppbränt tändstickorna; att vittnet aldrig använde dylika tändstickor i hemmet och att vittnet sålunda icke heller plägade finnas några sådana hos henne; att omkring en månad efter sist nämnda tillfälle vittnet sett 2 buntar fosfortändstickor ligga i en den tilltalade tillhörig sykorg, men att vittnet sedermera glömde att tillfråga den tilltalade härom förr än den tilltalade insjuknade den 5 förutnämnda Mars, då den tilltalade på fråga af vittnet erkände, att hon användt dem, på sätt vid Domstolen uppgifvits, men att vittnet vore öfvertygad om, att Landberg icke innehåft några flera tändsticks buntar eller annat fosterfördrifvande medel.

Berättelserna, upprepade, vidkändes av vittnena, som tillerkändes ersättning af allmänna medel med Ekholm 1 kr 50 öre och Lindberg 3 kr, hvarom skriftliga besked dem lemnades.

Landberg hade inte något att erinra mot

vittnesmålen.

Åklagaren anhöll om ytterligare uppskof med målet och hemställde, att genom Rättens försorg vederbörande kunde afgifva yttrande, huruvida det af Landberg använda medel kunde hafva den verkan som i 26§ 14 kap bb lagen omförmälde; och sedan Landberg förmält sig icke hafva något att häremot erinra, utsattes den fortsatta rannsakingen till dag, som – efter det berörda utlåtande, hvilket skall genom Rättens ordförandes försorg af Stadsläkaren C. E. Moberg i Östersund infordras, kommit Domhafvanden tillhanda – blifva utrett och bestämd och skulle emellertid Landberg i häkte förvaras. Som ofvan.

På Häradsrättens vägnar
Albert Olsén

Uppskof